

1. UVOD

Posturalni poremećaji (loše držanje) kod djece su u stalnom porastu. Potrebno je istaći da su to poremećaji stava ili držanja tijla. Za razliku od deformiteta, koji predstavljaju promjene na koštanom sistemu, kod posturalnih poremećaja postoje promjene na mišićnom aparatu. Iako su kod posturalnih poremećaja promjene u početku samo funkcionalne, kasnije one mogu preći u strukturalne promjene.

Karakteristika posturalnih poremećaja, odnosno lošeg držanja jeste da nastaju kao posljedica nejednakog rasta koštanog sistema i mišićnog skeleta. Mišići se sporije razvijaju, postaju kraći u odnosu na kost. Usled ove disproporcije dolazi do krivljenja kičmenog stuba. Ovakav položaj karakteriše: glava najčešće iskrivljena u jednu stranu ili povijena napred, jedno rame povišeno ili oba povijena napred, istaknutija lopatica na konveksnoj strani krivine, nejednaki prostori koje čini unutrašnja strana ruke sa grudnim košem i bokovima, trbuh mlitav i ispupčen, jače izražena sedalna muskulatura sa jedne strane i jedna noga u lako savijenom položaju. Poremećena postura klinički se otkriva zahvaljujući poremećaju funkcije i asimetriji izgleda segmenata tijela. Za utvrđivanje posturalnog statusa kičmenog stuba koristi se jedinstvena metodologija utvrđivanja stepena posturalnih krivina na kičmenom stubu. Ovom metodom mjere se varijable koje su značajne za definisanje u sagitalnoj i frontalnoj ravni.

Loše držanje je često pojava koju djete, posebno u razvoju, ne može savladati bez stručne pomoći. Sve ove pojave, kada je u pitanju loše držanje, mogu nestati lakim zatezanjem muskulature i dovođenjem svih segmenata tijela u pravilan - simetričan položaj.